

# **ANIMACIÓ AMB CANÇONS**

**Fonaments, tècniques i recursos**

**Toni Giménez**

Aquest llibre va acompanyat d'un CD amb 25 cançons interpretades (tots els instruments i veus), arranjades i enregistrades per Toni Giménez, en el seu propi estudi.

### Animació amb cançons

1a edició: novembre 2010

© Toni Giménez i Fajardo

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.  
Santa Anna. 10, E 3a - 08002 Barcelona

Disseny de la coberta:

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163 - 08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B-34100-2010

ISBN: 978-84-96753-33-4

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

**Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.**  
**Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona**  
**Tel. 00 34-93.318.06.05 - Fax 00 34-93.412.05.01**  
**e-mail: [dinsic@dinsic.com](mailto:dinsic@dinsic.com)**  
**[www.dinsic.com](http://www.dinsic.com) - [www.dinsic.es](http://www.dinsic.es) - [www.dinsic.cat](http://www.dinsic.cat)**



**DINSIC**  
Publicacions Musicals

*A Pete Seeger, Xesco Boix i Steve Waring,  
els millors animadors de cançons que he conegut.*

Digueu a un infant que us faci un dibuix,  
retalleu-lo i enganxeu-lo a sobre d'aquestes  
paraules: serà el vostre ex-libris.

Aquest llibre ha estat comprat a (o ha estat regalat per):

.....

Data:

.....

## PRÒLEG

Sempre he pensat que el fet de cantar és un exponent força indicatiu del nivell de comunicació d'una societat. M'explico: a mi m'agafa una enveja terrible quan vaig a Grècia o al País Basc i hi trobo aquelles tavernes plenes de gent de totes les edats que es posen a cantar i poden estar-s'hi hores i hores, cantant –i ballant!–, sense por d'expressar els seus sentiments: canten, ballen, riuen, ploren...

La nostra societat catalana actual cada cop canta menys. I em sap greu. Per això, quan veig que algú s'escarrassa a oferir un material de cançons perquè la gent les canti, amb unes reflexions prèvies sobre les bases de la cançó i oferint unes tècniques per fer més planera la cantada, –quan veig tot això– se m'eixampla el cor.

Hi ha emocions que són difícilment explicables. S'han d'experimentar. Com quan has fet una llarga travessa per la muntanya i ja ets a punt d'acabar i, de cop, se't presenta la meta al davant: el formigueig que sents per dins és com una explosió que només la poden entendre els que han caminat amb tu. No sé si la comparació serveix de massa, però a mi em passa una cosa semblant amb les cançons. Si hi ha una colla de gent que canta, posem per cas el Rossinyol que vas a França o El testament d'Amèlia, sense presses, sentint que la cançó flueix de dins i sentint cantar als altres, deixant fluir les paraules, lliscant tranquil·lament per sobre la melodia... aleshores passa alguna cosa; és com si la cançó tingués poders catàrtics que et fan sentir “més net” i que formes part d'una colla. I això es fa palpable mentre dura la cantada. Aquesta és una de les virtuts de la cançó: que és viva mentre es canta. Després ja és una altra cosa.

La cançó popular i tradicional té una funció tant ara com l'ha tinguda en el passat i com la tindrà sempre. Quan cantem una cançó tradicional o popular, sentim a dins una mena de pessigolleig que, en canvi, no sentim quan cantem La Traviata. Com quan mirem el nostre paisatge, el que hem vist tota la vida i que ja veien els nostres avis, del que en coneixem el nom dels

turons, de les planes, de les rieres... Sentim una cosa especial que no sentim davant les cascades del Niàgara, per boniques que siguin. És com l'idioma: si te les diuen en català, les coses t'arriben d'una manera molt diferent que si te les diuen en anglès o en castellà. Quan es mori la llengua, s'haurà acabat tot: mentrestant, ens anirem comunicant de les diferents maneres que anem descobrint de ser feliços; i una de les maneres de ser-ho és cantant. I si hi ha una persona que ens escolta, millor que no pas una màquina. Ens atabalen lloant les excel·lències de les tècniques modernes i que si aquí i que si allà; doncs bé: el piromusical de la Mercè transmès per la "tele" és una porqueria! Et fa vibrar més un sol coet tirat al carrer de casa teva que no tota la faramalla de Barcelona vista per la televisió.

Jo trobo que està molt bé escoltar cançons i música que t'agradi, perquè hi ha enregistraments que estan molt ben fets, però si ets tu mateix qui cantas i ho fas amb més gent, les emocions que pots arribar a sentir no tenen ni punt de comparació.

D'aquí la importància de tenir un repertori comú, un seguit de cançons que siguin conegudes per la majoria de la gent i que es puguin usar en les circumstàncies més diverses. Un ventall de cançons prou ampli com perquè puguin reflectir els diversos sentiments que sovint tenim necessitat de compartir.

Cada generació ha d'anar revitalitzant aquest repertori comú, ha de mantenir una sèrie de cançons velles i n'ha d'incorporar de noves. I, en aquest sentit, aquest llibre + CD és una molt bona eina. I està fet amb el rigor a que ens té acostumats en Toni Giménez. Sembla que fos ahir que cantava amb en Xesco Boix i resulta que ja en fa trenta i quaranta anys, d'aquells inicis. Ara, rellegint el seu extensíssim currículum, quedo bocabadat de veure la feinada que ha arribat a fer. I també quedo esparverat del poc reconeixement que ha tingut. En Xesco ja me'n parlava, del bandejament que pateix el músic que es dedica a un tipus de música que no és l'estàndard. La gent de la faràndula estarà més o menys reconeguda, però fa una feina que és imprescindible: escampar una sèrie de cançons i mantenir-les vives, fresques i rejuvenides, perquè la gent les pugui emprar per a expressar els seus sentiments.

I ja n'hi ha prou de xerrameca. Ara, a cantar!

Jaume Arnella

## INTRODUCCIÓ

«La infància és el futur, idea que també comparteixen aquells que produint una música per a nens i nenes, s'asseguren el futur i van modelant, amb puerils cançons infantils, el gust dels qui el dia de demà consumiran puerils cançons per a adults.»

*(Grup vocal instrumental Les Luthiers)*

«Arrencant les males herbes i recollint-ne les bones,  
l'ésser humà és fet de somnis i ossos;  
sent la necessitat de créixer individualment.  
Mà a mà, gra a gra, sol i pluja;  
trobo el meu destí enmig de la natura.  
Poso a to el meu cor i el meu pensament  
amb la música que ve de la Terra.»

*(Dave Mallett, en la seva cançó «Garden Song»)*

«Quan les teves esperances s'hagin acabat,  
quan els teus somnis ja no t'omplin...  
El cantant t'ajudarà i et cantarà una cançó.  
La seva música et farà descansar la ment,  
la cançó t'omplirà de tranquil·litat i et farà sortir les penes.  
Les cançons que ell canta et faran sentir com a casa  
i t'ompliran el cor de dolçor.»

*(Michael Moore, en la seva cançó «Music Man»)*

«Hi ha d'haver cançons divertides perquè els més inexpressius mostrin un somriure i hi ha d'haver cançons amb força perquè els covards deixin de fugir, donin la volta i encarin el futur amb alè de coratge. Les cançons traspassen fronteres, proliferen de boca en boca i travessen dures cuirasses. El propòsit essencial en cantar ha de ser el d'ajudar l'oient a entendre la realitat. Una cançó és feta d'un material irrompible: paraules i música que tan sols necessiten alè i esperit per viure. Es necessiten cançons amb melodies inoblidables, que tot el món canti arreu, les lletres de les quals estiguin tan ben fetes que els qui no hi estan d'acord vulguin tornar a escoltar-les.»

*(Pete Seeger)*

## PRESENTACIÓ

*«A força de cantar plegats, és lògic  
que s'acabi harmonitzant.»  
(Lanza del Vasto)*

Aquest llibre, el que fa 44 de la meva obra personal, entre llibres i cançons (i el disc que fa 115), és fruit de més de trenta anys dedicats professionalment a cantar per a nenes i nens, compondre i adaptar centenars de cançons i impartir desenes de cursets sobre cançons i la seva didàctica. Milers d'experiències i actuacions per a infants de totes les edats, amb realitats educatives i socials ben diferents. Educar a través de la cançó. Aquest llibre pretén ser tant teòric com pràctic. Uneix teoria i pràctica alhora: fonaments (el perquè), tècniques (com fer-ho) i recursos (repertori exemple de cançons).

El fet musical s'entén com a realitat social i antropològica atès que no hi ha cap ètnia, cultura ni poble que no disposi d'un repertori propi de cançons que els caracteritzen com a entitat humana. Cançons al servei de l'ésser humà i que atenen les dimensions emocional, mental, somàtica (fisiològica) i espiritual. Les cançons no tenen edat ni gènere, traspassen fronteres sense necessitat de visat, esmicolen les barreres imposades per pensaments tancats, desfan les cadenes que sotmeten l'ésser humà, uneixen sentiments de persones diferents, sense necessitat d'imposar una sola llengua i esdevenen un llenguatge emocional universal. No hi ha ningú que no es rendeixi als peus d'alguna cançó.

Aquest llibre és el recull d'un seguit de nocions bàsiques per cantar i animar amb cançons, sense pretendre ser dogma de res, només ser un punt de referència. Cada persona ha de trobar en cada cançó les seves possibilitats. La música, com l'art en general, és quelcom molt individual; no hi ha cançons millors ni pitjors, hi ha les que van bé a cadascú i en cada



situació concreta. Tota cançó és vàlida i depèn de cada persona educadora la tria del propi repertori a treballar amb el grup d'infants o joves. Utilitzem les cançons com un mitjà no com un fi (a l'escola de música és precisament al contrari: la mateixa música és el fi). És cert que hi ha un repertori de cançons exclusivament infantil però això no vol dir que les persones adultes no les puguin cantar ni que els infants no puguin cantar cançons d'adults. Precisament hi ha tot un repertori de cançons infantils "per a adults" i moltes dels adults que la mainada pot cantar.

Tot això és fruit de la pràctica, del dia a dia, bo i cantant amb tota mena d'infants de totes les edats en qualsevol espai educatiu. De teoritzar i fonamentar a partir del que he viscut com a cantant, músic i compositor, però sempre amb un rerefons pedagògic, assentant l'acte educatiu en un plantejament filosòfic, entenent la filosofia com la ciència que cerca el sentit i el rumb de la pròpia existència, tot ajudant-nos a reflexionar sobre nosaltres mateixos i la vida. El llibre té tres grans capítols: el marc teòric (el perquè, els fonaments i la justificació), el marc tècnic (com fer-ho, tècniques i recursos) i el marc pràctic (què cantar, un repertori exemple de cançons).

Els peus a terra, el cap als núvols, el cor en la gent i l'esperit viu i serè.

Feliç cantada!



## I. FONAMENTS

### 1. Teoria i pràctica són complementàries

*«El cant és l'oblit dels dolors de la vida.»  
(Refrany tradicional català)*

Tendim a pensar que teoria i pràctica són oposades però no és així, una no es dona sense l'altra. La teoria posa fonament a la praxi i a partir de la pràctica formulem teories. Tota intervenció educativa ha de tenir una base teòrica que ens legítimi l'acte educatiu. Per això, en aquest llibre les dues es complementen, perquè entenem que van de bracet. Ningú no és ni cent per cent teòric ni cent per cent pràctic. És més, no hi ha millor pràctica que una bona teoria ni millor teoria que una bona pràctica. En l'art en general, i en la música en especial, aquesta fusió és ben evident.

### 2. Les cançons: text, música i veu

*«La cançó és l'ànima del poble.»  
(Proverbi àrab)*

La cançó és la unió de text (relacionat amb els aspectes cognitius) i música (relacionada amb els aspectes sentimentals i emocionals), a través de la veu (cadascú té el propi timbre de veu, únic i intransferible, que correspon a la seva personalitat). Només és cançó si es donen aquests

tres elements. I fins i tot no cal que la veu sigui “sonora”: podem cantar per dins.

### 3. La naturalesa del cant

«Les cançons són com ampolles de  
vidre amb missatge a dintre.»  
(Luis Eduardo Aute)

L'ús del cant, així com de la música i de la dansa, ja ve d'antic, segurament de tan lluny com la vida humana i és present a totes les cultures i pobles. El cant brota de l'alegria i neix de l'amor. La cançó és quelcom connatural a l'ésser humà. Cantem des de petits, d'una forma espontània i natural; imitant la naturalesa, sorgeixen els cants i les reproduccions dels sons. Les cançons són la naturalesa en si: el so primogènit. La cançó té unes característiques formals concretes: a) la brevetat del text que ens permet una memorització fàcil, a partir del seu enorme poder emotiu; b) la capacitat d'expressar i de comunicar. Es canta per expressar, per comunicar, per dir i per ser escoltat. És un patrimoni universal, en el sentit antropològic i sociològic, de tothom, siguin quines siguin les condicions de gènere, edat, cultura o professió. Podem recordar persones per la música que escoltaven i per les cançons que cantaven o per les quals tenien preferència. La cançó sorgeix de la unió de música i text, de paraula i so; el món de les notes musicals s'aparella amb el món de les lletres i sorgeix una unitat individual amb cos propi. Cançó: música per ser recitada i llenguatge per ser cantat. La unió de paraula i de música per crear cançó també és la unió d'allò emocional amb allò cognitiu. La lletra està unida a la *ratio* (raó), als aspectes intel·lectuals i la música, al *páthos* (emoció), als aspectes afectius. Quan una cançó ens agrada, passa pel sistema emocional i després, si fa al cas, en fem alguna racionalització. Les cançons van a la recerca de lletra i la música, a la recerca d'ànima; sempre busquem la nostra cançó. Una cançó és un sentiment commogut per la música i la millor manera que la humanitat ha tingut per explicar-se el món. Considerem el cant com una unitat, una totali-

tat. La cançó no és tan sols la suma de text, ritme, melodia i veu, parts diferents que en unir-se formen un tot, sinó que aquest tot és més que la suma de les parts. Una totalitat amb vida pròpia que es tanca en si mateixa, com si d'un llibre es tractés. Les paraules d'un cant representen el cos i la melodia representa l'ànima. Alguns lingüistes afirmen que el primer llenguatge va ser la cançó. Pràcticament, la cançó neix amb la paraula, amb la comunicació verbal entre els éssers humans.

Des d'un punt de vista antropològic, el so, el joc i la dansa han pres com a base la cançó i han donat menys importància a allò estètic en bé d'allò social. El poble la viu des de totes les dimensions ja que cantava molt abans que hi hagués pentagrames i partitures. En el cant, la música (el llenguatge més directe del cor humà) torna a trobar la seva naturalesa original ja que quan l'ésser humà vivia en estat de naturalesa, música i paraula constituïen un nexa indivisible i les persones expressaven les passions i sentiments de la manera més completa. Hi ha una gran diferència entre els nens i nenes de famílies on es canta i famílies on no es canta.

Cantar és quelcom espontani, que sorgeix moltes vegades sense pensar. Cantar és la trobada de tres dimensions: veu (la imatge sonora de la persona), paraula (no podem pensar sense llenguatge verbal) i música. Quan aquestes dimensions tenen una autonomia pròpia i es col·loquen juntes, es reforcen i es neutralitzen alhora. Cantar és una necessitat i ens porta a sentir-nos millor de com ens trobàvem abans de fer-ho. Escoltar una persona que canta ens invita a cantar com ella. La persona que més escolta és la que sent més impuls a cantar. Cantem menys actualment? O el que ha canviat és la manera estètica de fer-ho? Canta la gent jove? Potser no ho fan quan van a la muntanya però sí que canten en actuacions musicals en poliesportius. Es diu que es canta menys que abans però també és cert que la música no ha perdut protagonisme, sinó tot el contrari, la tecnologia ens envaeix cada dia més amb aparells per emmagatzemar-la. Avui en dia veiem moltes persones pel carrer amb uns auriculars. La música acompanya les nostres passejades diàries.

Tot el món pot (i ha de) cantar. Tota persona capaç de parlar és capaç de cantar afinat. Evidentment, hi ha excepcions, però són d'ordre mèdic i fisiològic, no psíquic. Tots tenim veu i podem cantar; millor o pitjor, tot el

món canta. I si hi ha desafinació, es tracta d'un problema de desconnexió entre el que s'escolta i el que cal reproduir. Tot el món pot i ha de cantar perquè és una forma natural d'expressió i comunicació, i, alhora, de catarsi d'emocions i sentiments. Ens és necessari tornar al cant com una manera natural de dir. Potser caldria que hi hagués "corals sense partitura" per a persones que no saben solfejar però sí que saben (i volen!) cantar i en gaudeixen al màxim.

#### 4. El concepte de cançó

*«Sí, la cigala no treballa, però la formiga no pot cantar.»  
(Pintada anònima en una paret del carrer)*

La cançó és paraula cantada (música a través de la paraula), ha arribat a regir-se per unes lleis pròpies i a ser considerada un gènere que vola amb ales pròpies. Hi ha tres elements que es combinen d'una manera més o menys harmònica: text (tingui la qualitat que tingui), música (que s'ha de fondre amb el text de la manera més íntima possible) i interpretació (que sedueixi el públic perquè es pugui fer seva la cançó). La cançó és un ésser viu: la paraula fa d'interpret de la realitat, la música expressa el món emocional i la veu sonoritza el nostre estat animicosomàtic. Qui realment es fa seva la cançó és la mateixa persona que en cantar-la i en tornar-la a cantar la recrea constantment (tant a nivell musical com emocional). Una cançó sempre queda, doncs, inacabada; quan la cantem l'acabem una mica més, quan la tornem a interpretar de nou torna a quedar una mica més finalitzada.

El cant ho diu tot perquè prové del món emocional del cor. És quelcom per beure i per respirar. La cançó ens dona la veu, ens obre finestres, ens aparta de les ombres, ens fa lliures, ens posa ales, ens fa vèncer fantasmes, alimenta les nostres tendreses, ens treu la por, ens aparta de la soledat, ens uneix amb la gent, ens dona llum, sentiments, dolor, alegries, camins, idees, horitzons, esperança... Pot ser compartida, però cada persona la viu a la seva manera. Ens ajuda a ser persona però també comunitat. Ens fa poble i ens engrandeix com a individus.

## II. TÈCNIQUES

### 1. Aspectes generals

*«És molt natural que l'ésser humà canti  
per combatre la soledat i el cansament.»  
(Quintilià)*

D'una banda, hi ha èpoques en què penso que no hi hauria d'haver mètodes ni receptes concretes perquè cada persona és un món i cada col·lectiu encara més. Succeeix com en el món de la medicina i la farmàcia: no hi ha fórmules magistrals bones per a tothom, encara que existeixin, atès que cada persona hi reacciona de maneres diferents. El pedagog musical Raymond Murray Schafer és un aferriat defensor que cada nen i cada nena creï a partir d'allò que li suggereix la música; és antimètodes i creu que el/la mestre/a l'únic que ha de fer és proporcionar-los tants elements i situacions d'experiència com sigui possible. Fins i tot defensa que, pel tarannà investigador innat de l'infant, se li haurien d'oferir els instruments més complexos en lloc dels més senzills, com fem habitualment. L'important és l'apropament sensorial i emocional que crea l'infant en el seu interior a través de la música, fet que li ofereix el plaer a l'hora de cantar i d'interpretar. I, sobretot, la relació infant-persona adulta ha de ser com la dels vasos comunicants. Renée Mayoud-Visconti i Steve Waring (músics que treballen a França) són del mateix parer. D'altra banda, hi ha vegades que penso que les receptes poden donar-nos idees i pistes per realitzar-ne de pròpies. Hem de partir d'alguna cosa i val la pena posar exemples tècnics. Quedi clar, doncs, que les recomanacions i suggeriments que aquí

- d) Tornem a cantar la cançó però ara perquè el grup es fixi en els aspectes que volem destacar: el ritme, les frases musicals complexes, els enllaços d'una frase amb una altra, l'afinació concreta d'alguna nota, etc.
- e) Ensenyem la cançó frase per frase i, si n'hi ha, diferenciem la tornada de les estrofes. Incidim en el que no quedi ben après, musicalment parlant, i sumem cada frase a l'anterior. De mica en mica, tindrem les estrofes acabades. D'aquesta manera es guanya confiança i seguretat i, en el cas dels nens i nenes, és molt important que la cançó quedi ben apresada d'entrada, perquè després costa molt més rectificar.
- f) Si la cançó és d'animació i/o incorpora una part gesticulada, podem afegir aquests moviments una vegada apresada o bé directament, d'entrada. Els gestos en una cançó ajuden a memoritzar-la. Amb tot, cal deixar clar que una cançó pel fet de ser d'animació no implica que es pugui cantar de qualsevol manera o que necessàriament esveri els nens i nenes. Això cal controlar-ho bé.
- g) És important tenir el text de la cançó al davant atès que això ens permet comentar-la amb més detall. De mica en mica, podem confeccionar el nostre cançoner. Cal tenir en compte que a la mainada, talment com passa amb els contes, li agrada cantar sempre les mateixes cançons bo i repetint-les sovint. Cal, però, crear una bona estratègia per introduir-ne de noves.
- h) Cada situació, lloc i circumstància té uns matisos diferents a l'hora d'ensenyar una cançó. No és el mateix el context d'una aula, que el d'una excursió, que el d'unes colònies. Qui faci d'animador/a de cants cal que ho tingui en compte.

### III. RECURSOS: REPERTORI DE CANÇONS

Hem vist els fonaments i les tècniques que constitueixen el marc teòric i el tècnic respectivament. Ara ens centrem en el marc pràctic: 25 cançons com a recurs didàctic. Cançons de tota mena, tant pel que fa a la música com al text. Les he posades per ordre alfabètic i no he diferenciat les d'infants de les d'adults. Hi ha cançons infantils que poden i haurien de cantar els individus adults i cançons de persones adultes que també poden cantar els infants. Cançons per fer pensar i cançons lúdiques. Cançons tradicionals d'arreu, d'autoria i de meves. Cançons per cantar a casa, en família, al cotxe o de vacances; per cantar a l'autocar, al tren, a l'escola, a l'esplai o a les colònies. Cançons per compartir amistat, música i vida.



## **ADÉU, AMOR**

**("Bye, Bye Love")**

**Lletra i música de Boudleaux Bryant i Felice Bryant**

**Traducció i adaptació de Toni Giménez**

*Ai, adéu al meu gran amor.*

*Em sento ben sol,*

*només penso a plorar.*

*Ai, adéu al teu dolç parlar,*

*al meu dolç sentir,*

*només penso a morir.*

1. La meva noia m'ha deixat sol,  
ja va amb un altre, no tinc consol.  
Ella era meva fins que em plantà,  
adéu l'idil·li, haig de marxar.
2. No vull idil·lis, no vull amors,  
jo tan sols guardo els bons records.  
Els estels brillen fins a desdir.  
El record d'ella és sempre amb mi.

## **AMIGA**

**("A Friend")**

**Lletra i música de David Campbell**

**Traducció i adaptació de Toni Giménez**

1. He canviat de casa sovint  
i he viscut a mil i un llocs.  
Això no ha estat sempre el meu gust,  
però així ens coneguérem tu i jo.

*Amiga meva, per riure i també per plorar,  
mullar-se amb la pluja sovint.*

## EPÍLEG: L'AUTOR

Toni Giménez i Fajardo (Barcelona, 1959) és, actualment, el cantant per a la mainada més veterà de Catalunya. Músic i compositor, també és professor de guitarra i de banjo. Doctor en pedagogia, graduat en magisteri i titulat en direcció del lleure. Ha publicat, fins ara, 46 llibres i 116 discos. Ha impartit uns 380 cursets sobre cançons i la seva didàctica. Disposa d'un repertori de 1.200 cançons i ha realitzat, d'ençà del 1977, en què inicià la seva activitat musical professional, unes 3.800 actuacions. És considerat un gran expert en repertori infantil i en música tradicional i folk.

Per a actuacions (a escoles, espais, festes populars i festes majors) i conferències (a universitats, entitats, escoles i escoles de música):

Pàgina web: [www.tonigimenez.cat](http://www.tonigimenez.cat)

Adreça electrònica: [tonigimenezfajardo@gmail.com](mailto:tonigimenezfajardo@gmail.com)

Adreça postal: Apartat de Correus 20.074. 08080 Barcelona



## DADES TÈCNIQUES DEL CD

Totes les cançons han estat **interpretades** (tots els instruments i veus), **arranjades i enregistrades** per Toni Giménez, en el seu estudi.

**Gravació produïda** per Toni Giménez.

### Pistes

1. Adéu, amor (3:00)
2. Amiga (3:09)
3. Avui, per la vall (2:57)
4. Balada per a en Michael Landon (2:43)
5. Cant dels deportats (3:34)
6. El bon jardiner (3:42)
7. El casament de Maria (2:19)
8. Els fets inconscients (1:45)
9. Gorres per a tothom
10. Jo tinc un tamboret (1:04)
11. La fontana clara (2:50)
12. Madiniu lo io (2:11)
13. Molly Malone (3:11)
14. Na Catalineta (2:02)
15. Oh, bon amic (1:39)
16. Os olhos da Marianita (1:35)
17. Pica pedra (2:57)
18. Pluf tizen (1:16)
19. Res no és atzar (2:52)
20. Roseret de roses blanques (2:51)
21. Sóc feliç, si et veig somriure (2:44)
22. Sons a la nit (2:57)
23. Tina singu (2:21)
24. Tu ets la llum que omple ma vida (3:36)
25. Xiprer (1:37)

Durada total: 1 hora

# ÍNDEX

PRÒLEG.....	5
INTRODUCCIÓ.....	7
PRESENTACIÓ .....	9
I. FONAMENTS.....	11
1. Teoria i pràctica són complementàries.....	11
2. Les cançons: text, música i veu.....	11
3. La naturalesa del cant.....	12
4. El concepte de cançó.....	14
5. Alguns aspectes de la cançó .....	15
6. El poder de la cançó .....	17
7. El contingut de la cançó.....	18
8. La cançó com a expressió i com a comunicació .....	18
9. Cançó i vida interior de la persona .....	19
10. “Cantar a la dutxa”.....	20
11. Cançó, sentiment i emoció.....	20
12. Ciències diverses que reflexionen sobre la cançó.....	21
13. L’animació.....	22
14. L’animador o animadora.....	23
15. La cançó: un mitjà excel·lent per animar i per educar .....	24
16. Els instruments musicals per acompanyar-se cantant .....	25
17. Els materials didàctics habituals.....	26
18. Cançoteràpia i cançosofia .....	26
19. La cançó infantil: un recurs didàctic d’intervenció educativa .....	27
20. El repertori infantil de cançons .....	29
21. Les cançons en l’educació d’infants i adolescents.....	29
22. Cantar a secundària.....	30
23. Partir de la cançó folk.....	31
24. La composició de cançons amb els infants.....	31
25. Les cançons tradicionals infantils versus les cançons d’autoria .....	32
26. La cançó infantil com a espectacle.....	33

27. Decàleg del/la bon/a cantant animador/a .....	34
28. Cantants solistes versus grups d'animació .....	35
II. TÈCNIQUES .....	37
1. Aspectes generals .....	37
2. Com ensenyar/aprendre una cançó .....	39
3. Algunes idees de com cantar a... ..	41
a) L'etapa de 0 a 6 anys.....	41
Amb no nats, nounats i bebès .....	41
A la llar d'infants .....	41
b) L'escola.....	42
Dels 2 als 6 anys .....	42
Dels 6 als 12 anys .....	42
c) Al centre d'educació del lleure.....	43
d) A colònies.....	44
e) En una excursió .....	44
4. Experimentar a través de la pròpia creació de cançons .....	45
5. Algunes idees sobre com classificar les cançons .....	46
6. Els crèdits de les cançons.....	46
7. Realització d'un cançoner.....	47
a) Escollir-ne les característiques .....	47
b) La portada i la contraportada .....	48
c) L'interior .....	49
8. Formació continuada .....	49
III. RECURSOS: REPERTORI DE CANÇONS .....	50
Comentaris de les cançons.....	65
CONCLUSIONS I EXTRODUCCIÓ .....	68
EPÍLEG: L'AUTOR.....	71
DADES TÈCNIQUES DEL CD.....	73
POST SCRIPTUM .....	77

## POST SCRIPTUM

Aquest llibre es fa totalment responsable del que diu el seu autor i té la finalitat de transmetre ganes de cantar, tant a nivell personal com professional. Vol ser un material útil tant per a professionals de l'educació com de la música i esdevenir una eina d'ajuda per al creixement emocional i espiritual de l'ésser humà. Que així sigui i que tot el món en gaudeixi!